

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1635

гр. София, 28.02.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **958** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК във връзка с чл. 68, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалби на Министерство на здравеопазването и Министър на здравеопазването и на Министерския съвет на Р България срещу Решение № 34 от 6.01.2022г на Комисия за защита от дискриминация по преписка № 437 / 2020г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с приложените към жалбите писмени доказателства и обсъди твърденията на жалбоподателите за незаконосъобразност на атакувания акт, приема от правна страна следното:

Жалбата подадена от Министерство на здравеопазването и Министър на здравеопазването е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА на основание чл.159 т.4 АПК .

Според чл. 147 ал. 1 АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. За да е допустима подадената жалба, следва да се установи, че с обжалвания административен акт се нарушават или застрашават права, свободи или законни интереси или за Министерство на здравеопазването и Министър на здравеопазването се създават задължения. Правната легитимация на жалбоподателя Министерство на здравеопазването и Министър на здравеопазването се определя от доказан правен интерес, правната връзка между оспорения акт и последиците които той създава, на засегнати законни права и интереси. Засегнати са онези лица, които са носители на материално-правни последици от решаването на спора, респ. в чиято правна сфера рефлектира неблагоприятно порочния административен акт. В случая видно от обжалваното решение на КЗД, не се възлагат никакви задължения за Министерство на здравеопазването и Министър на здравеопазването. Министерство на здравеопазването и Министър на здравеопазването не са адресати на решението, нито решението поражда за тях никакви задължения. Обжалването на акта не е

насочено към премахване на неблагоприятни правни последици възникнали за жалбоподателя Министерство на здравеопазването и Министъра на здравеопазването. След като с Решението на КЗД не се създават задължения за жалбоподателя Министерство на здравеопазването и Министъра на здравеопазването, то за него липсва правен интерес от оспорването.

Правото на обжалване не е неограничено и абсолютно по характер, като освен изрично изключените със закон, гражданите и юридическите лица могат да обжалват само тези административни актове, които ги засягат пряко и непосредствено. Целта на обжалването е да се отмени незаконосъобразния акт, правният интерес да се иска отмяната на определен административен акт се обуславя от непосредственото неблагоприятно въздействие върху правната сфера на лицето, до което се отнася този акт. Наличието на правния интерес е въпрос, който се преценява от съда. Той е предпоставка за допустимостта на съдебното обжалване от категорията на абсолютните. Интерес от защита пред съд имат само онези лица, по отношение на които административният акт оказва неблагоприятно въздействие върху правата и законните им интереси, признати като такива в правна норма. В случая оспорения административен акт не рефлектира пряко върху правата и задължения на жалбоподателя Министерство на здравеопазването и Министъра на здравеопазването /а опосредено както е посочено и в уточнителната молба от 23.02.2022г като вносител на предложение за изготвяне на Наредбата, приета от М. съвет/ и в този смисъл не оказва непосредствено неблагоприятно въздействие върху правната му сфера, разглеждана като съвкупност от права и задължения. Фактът, че Министерство на здравеопазването е участвало като заинтересована страна в производството пред адм. орган води до конституирането ѝ като заинтересована страна и в настоящото съдебно производство, но не обуславя по посочените съображения право на самостоятелно оспорване.

Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба и след като констатира, че оспорването е недопустимо по см. на чл.159 т.4 АПК следва да я остави без разглеждане и да прекрати образуваното въз основа на нея спорно административно производство.

Мотивиран от горното, на основание чл.159 т.4 АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Министерство на здравеопазването и Министъра на здравеопазването срещу Решение № 34 от 6.01.2022г на Комисия за защита от дискриминация по преписка № 437 / 2020г.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 958 по описа за 2022г. на АС С.-град, 68 съдебен състав В ЧАСТТА по жалбата на Министерство на здравеопазването и Министъра на здравеопазването.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7 дневен срок от получаване на съобщението му.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за продължаване процесуалните действия по жалбата на Министерския съвет на Р България.

СЪДИЯ: